

‘Natuur en ondernemerschap zijn niet strijdig’

Nol van der Velden: ‘Ondernemers begrijpen dat landschapsschoon hun belangrijkste kapitaal is.’

Het ministerie van LNV wil innovatie bij recreatieondernemingen stimuleren. Ondernemers moeten meer oog krijgen voor beheer van het landschap, natuurbeheerders moeten ruimte geven voor ontwikkeling, zegt Nol van der Velden, senior beleidsadviseur recreatie en groene ruimte. Het Innovatieprogramma Recreatie en Ruimte moet hen bij elkaar brengen.

Wat houdt dit Innovatieprogramma in?

‘Het initiatief komt van een groep innovatieve ondernemers in de recreatiesector die de ontwikkeling van hun recreatiebedrijf willen koppelen aan een bijdrage aan de kwaliteit van natuur en landschap. De minister heeft voor de periode 2009-2010 anderhalf miljoen euro beschikbaar gesteld voor het

Innovatieprogramma Recreatie en Ruimte en het openstellen van een SBIR-regeling, voor *small business innovation research*. Het innovatieprogramma wordt ondersteund door menskracht beschikbaar te stellen voor de InnovatieFaciliteit, het uitvoeringsapparaat van het programma. Daarin gaat het LEI de diepte in en beantwoordt samen met de onderne-

mers van de pilotbedrijven vragen waar ze tegenaan lopen. Het Kenniscentrum Recreatie gaat die kennis verspreiden. Want het is van groot belang dat het middenveld van de recreatiesector de voorhoede gaat volgen.’

Welke problemen komen recreatieondernemers tegen?

‘Waar ze vooral tegenaan lopen zijn de regels in de ruimtelijke ordening en de natuurregeling. Maar minstens zo belangrijk is de manier waarop overheden met regels omgaan. Een gemeente heeft vaak maar één medewerker op dit gebied, en de focus ligt dan op het behouden van de EHS en Natura 2000-gebieden. Die ambtenaar ziet groen op de kaart en zegt nee. Het ontbreekt aan kennis en tijd om behalve de beperkingen ook de mogelijkheden te zien.’

Wat kan het Innovatieprogramma daaraan veranderen?

‘De gedachte dat recreatief ondernemerschap en natuur strijdig zijn is niet terecht. Het Innovatieprogramma stimuleert een andere manier van denken en handelen. Ondernemers gaan begrijpen dat de schoonheid van het landschap hun belangrijkste kapitaal is en dragen bij aan het beheer ervan. Ondernemers moeten dan wel de kans krijgen om hun bedrijf te ontwikkelen. Daarmee geven ze een economische waarde aan groen. Zoals bij agrarisch natuurbeheer de boer natuurbeheerder wordt, zo kan ook de recreatieondernemer natuurbeheerder worden. Van de andere kant moeten natuurbeschermers ook inzien dat alleen nee zeggen niet helpt. Een voorbeeld uit de jaren negentig zijn kampeerbedrijven op de Veluwe, die toen in planologische zin op slot zijn gezet. Dat waren vaak oudere ondernemers zonder opvolgers. Ze mochten vanwege natuurwetgeving niet verder ontwikkelen, en zagen geen toekomst meer. Projectontwikkelaars kochten die bedrijven op en bouwden er dure tweede woningen op. Sluipenderwijs werden die permanent bewoond, en uiteindelijk zitten we met nieuwe woonwijken in de EHS. Als je in alle zorgvuldigheid geen ruimte biedt aan nieuwe ontwikkelingen, kan er een andere ontwikkeling komen die minder goed is. Er komt dus ruimte voor landschappelijk verantwoord ondernemen van recreatieondernemers, en het natuurbeheer gaat vermaatschappelijken. Het is in het belang van beide partijen om samen op te trekken.’